

El Vallés Nou

Portaveu del Regionalisme a Granollers i sa Comarca

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

ESPANYA, trimestre. 1'50 pessetes.
Número corrent, 10 céntims.

Redacció i Administració:

SANTA ELISABET núm. 6.

Anuncis a Preus convencionals

No s'admeten escrits sense firma

Matonisme

El principi del fi.

El volguer imposarse per la forsa bruta, el fer sortir *matons* al carrer, demostra no sols que's va en decens com deiem dies enrera, sino que ja s'ha arribat al *delirium tremens*; demostra que no trobant raons sólides per a defensarse es fia la defensa a la forsa dels punys d'infeliços assalariats.

¡Pobre gent que a tant arriuan! Ens fan llástima, perque aixís es mostran al poble tal com son; no tenint raó, no sapiguent com argumentar, volen imposarse per la forsa bruta.

¡Pobre gent i pobre poble que tals fets contemplat ¿aont anirà a buscar la seva regeneració?

¡Quanta raó teniem al escriurer l'article «Decens den Torras»! Si no haguessim tingut prous raons per a probar la nostra tessi, amb el fet succeit el Diumenge n'hi havia prou i de sobres per a probarlo, per a probar d'una manera clara davant de tot Granollers, que en Torras i'ls de la seva colla, perduda tota serenitat no miran ja lo que fan.

I es que en el fet del Diumenge, ni nosaltres ni el poble de Granollers hi ha vist sols a dos homes que's ballen, hi ha vist dues tendENCIES oposades una de les quals vol imposarse a bofetades. No ha vist a l'Oña pegant a en Salamero, no, no ha vist aixó, lo que ha vist ha sigut a un partidari a un agent d'en Torras volguent fer valer la seva forsa davant d'un repartidor i director d'un periódic, contrari a n'en Torras, que contesta a les embrancides, del que ell fá o li fan, d'una manera brusca i descarada tal com ells, els d'en Torras, les endressan, es a dir d'un periódic que acut al mateix terreno on ells portan la lluita.

Si el fet del Diumenge hagués sigut motivat per rancunia personal

dels dos subjectes, no hauria l'Oña escullit ni el dia, (Diumenge) ni l'hora (les 10 del matí) ni el lloc (carrer de'n Clavé); tot aixó demostra que el fet era promogut per a donar escandol, per a que tothom s'enterés, perque el tal pogués probar que havia complert potser amb un encarrec.

Ens fa creurer tot aixó el no esser aquest el primer fet per l'istil; en el mes de Juliol del any 15 ja s'iniciá aquest mateix *matonisme*, també s'atropellá al home que repartia el periódic que contesta al del Sr. Torras amb la mateixa forma amb que ell ataca, i llavors també els que insultaren al repartidor eren partidaris i dependents del propi Sr. Torras.

A mes no'ls satisfá prou lo succeit l'ultim Diumenge, sino que's fan balladronadas de que s'ha de pegar a aquest o aquell, i aixó en lloc públic, davant de molta gent, per veurer si espanten a n'ls *sentenciats* a rebre i probar si aixís els fan callar.

¿Es aixó digne d'un país civilitzat? ¿S'ha de fer callar a la gent per medi de la por?

No, de cap manera. Aquestos medis rebaixan a qui'ls emplea i el posen en una molt ridícula situació, perque, si no logra'l fi que amb medis tant extrems se proposa, cau en el ridícul mes gros que pot caurer un home i un partit, en el ridícul de la impotencia.

Pensiu Sr. Torras, príví a n'aquestos a qui vosté mana i que tothom els te per agents de V. de fer el *matón*, no'ns han d'espantar les seves *balladronadas* i si no's espantan ¿que haurá lograt? Res absolutament res profits per a V, el poble s'acabarà de convencer de que V. no té raó i no sap com defensarse.

Es mal camí el *matonisme*, es mal camí el volguer espantar als que volen discutirlo, es mal camí pegar a un pobre home i amenaçar a altres; per aquest camí no logrará res.

Sols logrará que ningú que s'estimi vulgi discutir amb el periódic de V.;

quant surten *matons* per imposar una raó que no es raó, no hi ha necessitat de discutir; el sol fet de la imposició de la forsa bruta, demostra que qui l'emplea no te raó, te culpa i no sap que dir, i 's vol imposar a bofetades, i amb bofetades no s'hi discuteix amb raons, sino tornantshi.

El *matonisme* no es d'aquest temps i'ls anacronismes fan riurer, si senyor Torras, fan riurer quan no fan fastic.

La desorganización del Estat

Segueix de la mateixa manera l'estat de discurió del pressupost extraordinari en el Congrés, mostrant cada dia mes la situació per demés vergonyosa en que estém considerats davant de totes les nacions. S'ha discutit un pressupost del Ministre d'Estat sense orientació política internacional, perque las circunstancias actuals no permeten al Govern fer cap declaració, i motivat amb aquest futil pretext, sense guia i dret de cap classe s'han aprovat inversions que son del genre incongruent, si no per la cantitat per el destí que se li donan.

Recorda tot aquest pensament, no desitg de regeneració nacional, totes aquellas marxés qu'els difuns Cánoves i Sagasta, dedicaven a un esplendorós avenir d'Espanya i que molts temps després de tant atiborrats cants, succehien casos que demostren qu'en la llengua de Cervantes, es diu molt, empró qu'el cervell de les personas qu'aquella parlan es buit, com un canti sense oli.

Anem als fets. Un espanyol, per mes senyes catalá, i bastant conegut d'aquesta comarca, tingué que fer un viatge a Rusia, com pogué i no com volgué, arribá a Moscou, aná en busca del Cónsul espanyol i després de molts treballs arribá a trovarlo, i quant estaban front a front, no s'entengueren per el sencill motiu, que l'un parlaba l'espanyol i l'altre, no sabia res amb espanyol i d'Espanya, sols sabia el rus, i la seva admiració fou molt mes grant al veure'l vestit de persona, quant l'esmentat senyor Cónsul d'Espanya a Moscou es creya que'ls Espanyols vestian de pantalons curts i jaquetilla, cobrin el cap amb una vistosa montera; no cal dir la decepció que sofrí el pobre amic nostre,